

B Vasten 2
M. Assumpta
25 februari 2024

Broederlijk Delen Matinee

Eerste lezing: Gen. 22,1-2.9a.10-13, 15-18
Uit het boek Genesis

God wilde Abraham op de proef stellen.
Hij zei hem: "Abraham, je moet met je enige zoon Isaak naar het land van de Moria gaan, en hem daar als offer aan mij opdragen, op een berg, die ik je zal aanwijzen."
Zij gingen er naartoe.
Abraham bouwde er een altaar, legde er hout op, en bond er Isaac op vast.
En dan wilde hij een mes nemen.
Maar van zodra hij zijn hand naar het mes uitstak, hoorde hij een stem, die riep: "Abraham!"
En Abraham zei: "hier ben ik."
En de stem zei: "Raak de jongen niet aan, en doe hem geen kwaad. Ik heb nu gezien dat je voor God alles over hebt. Zelfs je enige zoon wil je hem geven, als Hij erom vraagt."
En op dat moment bemerkte Abraham een ram die met zijn hoorns in de struiken vast zat.
Die ram werd zijn offerdier.
Toen klonk de stem opnieuw:
"Abraham, God de Heer zegt je: omdat je me zelfs je enige zoon ten offer wilde schenken, zal ik je overvloedig zegenen. Ik zal je een nageslacht geven zo talrijk als er sterren aan de hemel staan, of er zandkorrels liggen op het strand van de zee. En zij zullen al hun vijanden overwinnen. En de volkeren van de aarde zullen mekaar toewensen: wees zo gelukkig als de nakomelingen van Abraham. Ja, dat allemaal omdat je naar mij wilde luisteren."

Tweede lezing: Rom. 8, 31b-34
Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Rome

Broeders en zusters,
Als God vóór ons is, wie kan dan tegen ons zijn?
Hij heeft zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard.
Hij heeft hem prijsgegeven voor ons geluk.
Als Hij ons zo een gave heeft geschonken, wat kan Hij ons daarna nog weigeren?
Wij zijn door God uitverkoren.
Wie zal ons dan nog durven aanklagen of veroordelen?

Zeker Jezus niet.

Want nadat ze hem ter dood hebben gebracht,
is hij uit de dood opgestaan, en spreekt voor ons ten beste bij God.

Evangelie: Mc. 9, 2-10

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Marcus

Op zekere dag liet Jezus
Petrus en Jakobus met zich meegaan
en hij leidde ze een hoge berg op,
alleen en apart.
En hij veranderde van gedaante,
ze zagen het voor hun ogen gebeuren.
Zijn kleren werden één en al glans, héél wit,
zo wit als geen bleker op aarde ze wit kan krijgen.
En daar verscheen hun Elia, met Mozes,
die onderhielden zich met Jezus.
En Petrus wilde zeggen:
'Rabbi, wat een geluk dat wij hier zijn.
zouden wij hier geen drie tenten opzetten,
een voor jou, een voor Mozes en een voor Elia?'
Maar hij wist niet hoe hij het zou zeggen,
want ze waren buiten zichzelf van schrik.
En er kwam een wolk,
die legde een schaduw over hen
en uit die wolk kwam een stem:
'Dit is mijn eigen lieve zoon.
Luister naar hem.'
Ze keken overal rond en ineens zagen ze
niemand anders meer dan Jezus, met hen alleen.
En terwijl ze van de berg naar beneden kwamen,
drukte hij hun op het hart
dat zij aan niemand mochten vertellen
wat ze hadden gezien:
'Niet voordat de mensenzoon
uit de doden zal zijn opgestaan.'

Homilie

Z en B,

Als jullie het verhaal hebben beluisterd dat zojuist in de eerste lezing werd
voorgelezen, hebben jullie dan niet gedacht: 'wat voor een God is dat wel? Eén die
van een vader vraagt om zijn enige zoon aan hem te offeren? Dat is toch
onmenselijk. En dan over hem spreken als over 'de goede God', dat kan toch niet.'
En jullie hebben gelijk.

Maar jullie moeten weten dat dit geen waar gebeurd verhaal is, zelfs geen verhaal
dat waar zou kunnen geweest zijn.

Verleden week hebben we het ook gehad over zo een verhaal: dat van de

zondvloed, waarin verteld werd dat God – op Noach na – alle mensen in een immense overstroming had laten omkomen.

Ik heb toen uitgelegd dat die oude verhalen uit het begin van de bijbel fictieve verhalen zijn, geschreven toen het joodse volk weggevoerd was naar Babylonië, en dacht dat die ballingschap een straf van God was omdat ze fouten zouden gemaakt hebben.

Maar die zondvloed diende toen om eraan te kunnen toevoegen: 'Neen, zo is God niet. God wil de mensen niet straffen en zeker niet uitroeien. Integendeel hij blijft geloven in de mensen, hij blijft van hen houden, zelfs als ze verkeerd doen.'

De toenmalige schrijvers gebruikten graag tegenstellingen, om scherper te stellen wat ze bedoelden: eerst vertellen ze een gebeuren, waarvan men zegt: 'dat kan toch niet', om dan duidelijk te kunnen poneren wat men juist bedoelt.

Zo ook met het verhaal van deze zondag.

Ook met dit verhaal wilden ze een misverstand uit de weg ruimen, nl. dat God van de mensen zou verlangen dat ze leven kapot maken om hem gunstig te stemmen.

'Maar neen,' willen ze zeggen 'het is niet Gods verlangen dat we hem met offers gunstig proberen te stemmen. Hij moet niet gunstig gestemd worden, want hij houdt van zijn mensen, onvoorwaardelijk. Ook als ze fouten maken.

Maar wat hij wel verlangt is dat ze mekaar leven *geven*.

Dat ze zijn handen en voeten zijn om zijn liefde door te geven aan mekaar.

Het is als wat ouders tot hun kinderen zeggen wanneer ze hen op hun verjaardag een geschenk geven: 'dat was niet nodig. Het grootste geschenk dat jullie ons kunnen geven is goed met mekaar overeenkomen, en geen ruzie maken.'

Z en B,

Zo is het ook wanneer we het hebben over vasten.

Velen denken nog al te zeer dat vasten op de eerste plaats betekent: 'je iets ontzeggen: niet snoepen, niet roken, geen alcohol drinken.'

En ja, ook dat hoort bij vasten: versoberen.

Maar dat is niet het belangrijkste.

Belangrijker is wat de profeet Jesaja zegt: 'Echt vasten dat is je brood delen met wie honger heeft; onderdak bieden aan armen zonder huis; kleren geven aan wie er geen heeft; kortom: zorg dragen voor je medemensen.'

En daarom wordt ieder jaar in de vasten aandacht gevraagd voor de mensen die wereldwijd in armoede en onderdrukking leven.

We mogen ze niet in de steek laten, we moeten met hen begaan zijn, broederlijk met hen delen.

Deze morgen hebben we onze blik gericht op de arme boeren uit de provincie Kwilu in Congo, onze vroegere kolonie.

Dit land zou ons, meer dan wie ook, nauw aan het hart moeten liggen. Want veel van onze welstand hebben we uit dat land gehaald.

Het is niet de bedoeling van Broederlijk Delen om hen een aalmoes toe te stoppen, want daarmee los je hun problemen niet op, maar om hen te helpen zelf hun lot in handen te nemen, door zich te verenigen in boerengroepen, die sterk genoeg staan om toegang te krijgen tot landbouwgrond, en te kunnen zorgen voor betaalbaar zaaigoed.

Zij werken samen voor een rechtvaardig bestaan.

En als wij hen steunen bouwen wij mee aan hun toekomst, en gaan we kunnen vaststellen dat het mogelijk is om resultaten te halen.

Dat het niet naïef is op weg te gaan met op de affiche dat ene woord: HOOP.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.